

FRÄLST GENOM TRO ALLENA - UTAN GÄRNINGAR

Frälsning av nåd allena genom tro allena är essentiell evangelielära. Under reformationen var "tro allena" en avgörande skillnad mellan protestantisk och katolsk tro. Luther ivrade ihärdigt för frälsningen helt av nåd genom tro på Kristus allena. Och precis som ämnet var avgörande då så är ämnet lika avgörande och aktuellt idag.

Alla som konsekvent tror att deras gärningar/prestation delvis spelar in i deras slutgiltiga räddning tror inte evangelium. Alla som tror att man "behåller" sin räddning delvis av sina gärningar tror inte evangelium. Skillnaden mellan detta och ren gärningslära är endast kosmetisk - principiellt och praktiskt innebär det samma sak. Man tror på en "frälsning" där människans egen ansträngning och egna bidrag är avgörande för slutgiltig räddning.

Alla som alltså inte tror på räddning genom tro allena tror (bedrägligt) till olika grad på frälsning av gärningar. Man tror på en "frälsning" (åtminstone delvis) grundad eller beroende av egen prestation. Man tror inte på frälsning grundat på Kristus och korset allena.

Det finns en föreställning om att de religiösa judarna på Jesu tid var "lagiska" och trodde på frälsning av gärningar. Men jag vill hävda att religiösa människor idag är minst lika lagiska som människor då. När farisen stod och bad så tackade han Gud för sin tro (Luk 18:11). Fariseerna trodde inte att endast deras egna gärningar gjorde dem rättfärdiga, utan de visste att de behövde "Guds hjälp" genom offerdjuren och prästerna i templet tex. Men principiellt så trodde de att deras egen rättfärdighet/prestation var avgörande för frälsning. På samma sätt som religiösa människor idag tror att de kan blanda Jesu kors med sin egen rättfärdighet. Att blanda nåd och egna gärningar för frälsning är enligt bibeln omöjligt (Rom 11:6, 4:16).

Så det handlar alltså inte om hurvida frälsning sker genom tro eller genom gärningar. För det finns inga religiösa som nånsin trott på en "ren" gärningslära där man trott att en människa rättfärdiggörs genom att ha levt ett perfekt liv. Nej, även fariseerna trodde att frälsning sker "genom tro" (tillsammans med egna gärningar). Utan frågan handlar om hurvida man kan blanda Guds nåd och mänskliga gärningar för rättfärdiggörelse. Kan man blanda Kristi kors med egna gärningar för frälsning? Låt oss se:

Efesierbrevet 2:8

*Ty av nåd är ni **frälsta genom tro**, och **inte** av er själva, Guds gåva är det,*

inte av gärningar, **för att ingen skall berömma sig**.

Ty vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett för att vi skall vandra i dem.

Lägg märke till orden: "Ty av nåd är ni frälsta genom tro". För om frälsning/rättfärdiggörelse sker av tro OCH mänskliga gärningar tillsammans så är nästföljande ord lögn: "och inte av er själva, Guds gåva är det". Om

slutgiltig frälsning/rättfärdiggörelse tvärtom (åtminstone delvis) är beroende av mänskliga gärningar så är ju frälsning/rättfärdiggörelse faktiskt (åtminstone delvis) av er själva? Och frälsning/rättfärdiggörelse blir då inte Guds gåva utan en slags betalning. Eftersom de egna gärningarna faktiskt bidrar till frälsning. Du gör något - Gud ger något. Och utan dessa gärningar - utan detta egna bidrag - så blir du inte frälst! Detta är inte vad bibeln kallar frälsning av nåd genom tro, utan en bedräglig variant av frälsning av gärningar. En gåva är per definition helt gratis, dvs den som fått gåvan har inte "arbetat" för den eller gjort något för att få den. Om alltså frälsning är Guds gåva så kan man inte med rätt påstå att denna "gåva" (till någon del) beror på mänskliga gärningar. Eftersom det då upphör att vara en gåva (Rom 4:16, 11:6).

Guds räddning är av nåd allena - helt utan mänskliga bidrag och ansträngningar: "inte av gärningar, för att ingen skall berömma sig". Guds räddning är alltså på inget sätt beroende av mänskliga gärningar. Evangelium om Guds räddning dödar därför all mänsklig "berömmelse" och självhävdelse.

Den sanna tron är en gåva - inte en prestation. Tron är inget mänskligt villkor att uppfylla för evigt liv. Nej, Kristus har uppfyllt allt - och tron pekar endast på Honom och Hans frälsningsverk. Evigt liv är Guds gåva! All falsk religion säger: "Gör, gör, gör..." (för din frälsning) medan kristendom säger "GJORT!" (av Räddaren). Kristus gjorde allt (Gud "kompletterar" inte korset med mänskliga gärningar!). Jesus räddar! Det är fullbordat!

Bibeln slår alltså fast frälsning av nåd allena, genom tro allena, helt utan mänskliga gärningar. Samtidigt visas även att kristna är skapade till goda gärningar, men inte för att "bli räddade" utan för att de redan är räddade!

Detta är avgörande. Frälsning är Guds gåva, av nåd, helt till Hans ära! Frälsning är inte delvis en mänsklig prestation. Gud delar inte sin ära. Kristnas goda gärningar är frukt till Guds ära - inte en del av en ofullbordad "räddningsprocess" / "rättfärdiggörelseprocess":

Romarbrevet 3:24
och de blir **rättfärdiga utan förtjänst** av hans nåd genom den förlösning, som är i Kristus Jesus,

Romarbrevet 7:4
Så har också ni, mina bröder, **blivit dödade från** (döda för laglydnad till räddning) **lagen genom Kristi kropp, för att ni skall tillhöra en annan,** nämligen honom, som är uppstånden från de döda, **för att vi skall bära frukt åt Gud.**

Den sanna tron är inte en egen "ägodel". Tron har ett objekt, man tror på Jesus Kristus. Tron är alltså inte "substansen" utan pekar/förtröstar/litar endast på Kristus för frälsning! Alla som tror att deras gärningar "gjorda i tro" medverkar till räddning gör tron till en gärning. Man visar då att man inte vet vad tro egentligen är. Det är Jesus Kristus som räddar - inte den "egna tron" eller en "trosprestation". Den sanna tron pekar som sagt endast på Kristus. Man blir räddad genom tro och förtröstan på Honom. Man blir inte räddad av "den egna tron" så att säga. Det är Kristus som räddar!

Den sanna tron är Guds medel för att uppenbara Hans suveräna nåd. Tron är beviset och tecknet på räddning. Du blir inte räddad därför att du tror, du tror därför att du är räddad. Och tro bedöms inte huvudsakligen efter hur "stark" övertygelsen är, nej, det avgörande är vilken tro man har. Det avgörande är vad (eller snarare vem) man sätter sin förtröstan på för frälsning. All slags "tro" räddar definitivt inte. Den räddande tron börjar litet som ett senapskorn.

Vissa som bekänner att "frälsning sker genom tro", bakar samtidigt in egna gärningar in i sin definition av "tro". Man tror att egna gärningar "ingår" i "tron", att de egna gärningarna är en ihopkopplad del av "tron". Man tror alltså att den räddande tron är beroende av de egna gärningarna. Man tror att dålig frukt (synd) kan annullera själva trädet (räddande tron). Med andra ord gör man bedrägligt "tron" till en gärning. Man erkänner alltså att frälsning "sker genom tro", men att tron samtidigt ytterst är beroende av de egna gärningarna (= en bedräglig form av frälsning av gärningar):

Tro (övertygelse) + egna gärningar (frukt) = "Räddande tro" (trädet)

Men detta är inte "räddande tro"! Den sanna tron förlitar sig istället enbart på någon annan för rättfärdiggörelse och räddning - Jesus Kristus. Man ser alltså totalt bort ifrån sig själv! Sann tro är inte beroende av vad jag "gör" (eller vad jag måste göra) utan handlar om en förtröstan på vad Han redan har gjort:

Tro allena räddar ---> Och sann tro föder goda gärningar

Den sanna tron är ett gott träd, och goda träd faller naturligt god frukt (gärningar). Men notera att trädet inte på något sätt är beroende av frukten. Frukt kan ju aldrig "producera" träd? Ett gott träd (sann tro) kan tex inte "omvandlas" till ett dåligt träd (falsk tro) pga frukten! Det är endast trädet som producerar frukt. Goda träd måste bära god frukt (Matteus 12:33, därmed inte sagt att troende inte kan synda)! Det är alltså frukten (gärningarna) som är helt beroende av trädet (tron).

Tro allena räddar (trädet) ---> Och ett gott träd bär naturligt god frukt

Ser du den avgörande skillnaden här i synen på tro, och vad tro är?

All mänsklig berömmelse är utestängd genom evangelium om tron på Kristus allena för räddning! Rättfärdiggörelse är inte en "process" delvis beroende av egna gärningar. Rättfärdiggörelse är av nåd allena helt "utan lagens gärningar":

Romarbrevet 3:27

Var är då berömmelsen? Den är utestängd. Genom vilken lag? Genom gärningarnas lag? Nej, utan genom trons lag.

Ty vi håller före, att människan blir rättfärdig genom tro, utan lagens gärningar.

Eller är Gud endast judarnas Gud? Är han inte även hedningarnas Gud? Jo, också hedningarnas,

så visst som det är en Gud, som gör den oomskurne

rättfärdig av tron och den omskurne **genom tron**.

Gör vi då lagen om intet med tron? Nej, inte alls!
Utan vi upprätthåller lagen.

Paulus ställer även den retoriska frågan: "Gör vi då lagen om intet med tron?". Och svaret är: Absolut inte! Tvärtom så upprätthålls lagens perfekta krav av rättfärdiggörelsen genom tron på Kristus allena (helt utan mänskliga gärningar). Eftersom endast Kristus kan uppfylla lagens krav:

Jakobs brev 2:10
Ty den som håller hela lagen men bryter
mot ett enda bud **är skyldig till allt**.

Romarbrevet 14:23
...Ty **allt** som inte är av tro är synd.

Antingen har du perfekt tro och laglydnad i ditt liv eller så har du synd.
Människan har alltså ingen rättfärdighet att hämta av egen laglydnad.

Endast i räddningen av nåd genom tro allena finns välsignelsen. Men där finns också stötestenen - korsets anstöt. Hur stötande är det inte för den smygstolta (religiösa) människan att frälsning helt beror på Kristi gärningar och inte till någon del på mina egna gärningar/min egen prestation?

Bibeln vittnar om att även sanna troende kan synda de "grövsta" synderna (den fallna köttsliga naturen blir aldrig bättre). Därför kan det vara bedrägligt att bedöma vem som är troende endast efter gärningar. Eftersom, man kan vara den mest morala och självuppoffrande människa som finns, man kan "tro" på Gud, Jesus och bibeln, man kan vara trevlig och bära "god frukt", men, om man samtidigt förnekar att Jesus är Gud så visar sig all den ytliga "goda frukten" sig vara genomrutten och död (tron/trädet var dåligt).

Att någon har ytligt "goda gärningar" innebär alltså inte nödvändigtvis att hon därmed har räddande tro (detta är en mycket viktig distinktion). Det är alltså vilken slags tro man har som är avgörande - och inte gärningarna i sig själva. Det är också sant, och en realitet, att räddande tro föder goda gärningar, och att ingen med sann tro "lever" i och försvarar sin synd (tex homosexualitet). Men det är fortfarande endast tron på Jesus Kristus som räddar - och inte på något sätt den goda frukten som den sanna tron bär med sig!

Responser på detta från självrättfärdiga (religiösa) människor är: "Aha, så man kan göra vad som helst och ändå vara räddad?". Paulus förutsåg det:

Romarbrevet 6:15
Hur är det då? Skall vi synda, **eftersom vi inte är under lagen**, utan under nåden?

Ett otroende hjärta, som inte älskar eller förstår nåd, svarar så. Syndaren svarar: "Tack Gud att mina gärningar inte medverkar till min frälsning!".

Frälsning av nåd (genom tro allena) är att få något man på inget sätt förtjänar

eller "arbetat" för. Men, om egna gärningar delvis spelar in i räddningen så blir man ju delvis räddad som en slags förtjänst av något som man "gör" (Rom 3:24, 4:4 och 11:6). Det är inte biblisk nåd:

Titus 3:5

frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet, genom den nya födelsens bad och förnyelse i den Helige Ande,

som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare,

för att vi skall bli rättfärdiga genom hans nåd och bli arvingar enligt hoppet om evigt liv.

Detta är ett trovärdigt ord och jag vill att du inskärper detta, **för att de som har trott på Gud skall vara angelägna om att göra goda gärningar.** Sådant är gott och nyttigt för människorna.

Frälsning och rättfärdiggörelse är endast av nåd genom tro på Herren Jesus - Räddaren. Frälsning är inte både av Kristus och av egna gärningar/prestation. Nej, frälsning är av Kristus och Hans frälsningsverk på korset allena.

Och kristna gör goda gärningar endast i tacksamhet och av kärlek till Jesus Kristus som redan räddat oss (1 Kor 6:19-20, Fil 1:11, Kol 1:10, 1 Pet 2:15-16 och 4:19):

1 Korintierbrevet 6:19

Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den Helige Ande, vilken bor i er, och som ni har fått av Gud, **och att ni inte är era egna?**

Ty ni är dyrt köpta. Så prisa därför Gud i er kropp och i er ande, som tillhör Gud.

Kristna gör på inget sätt goda gärningar för att bli räddade. Alla sådana gärningar är onda och döda gärningar. Kristna vandrar inte i slavisk fruktan för lagen: "gör det annars..." eller "gör inte det annars...". Nej, kristna har fullständig frid med Gud genom Räddaren Jesus Kristus (1 Joh 4:18):

Romarbrevet 5:1

Då vi nu har blivit **rättfärdiga av tro**, har vi **frid** med Gud **genom** vår Herre Jesus Kristus.

Vilken "frid" är det om friden delvis beror på ens egna gärningar/prestation? När kan man då någonsin finna frid och vila? En syndare vet att en sådan "frid" inte är någon frid överhuvudtaget! En syndare finner endast frid, vila och hopp i Kristi gärningar - inte i sina egna gärningar.

Goda gärningar är en realitet i sann troendes liv - man bär frukt. Goda gärningar är en konsekvens av Guds räddning och pånyttfödelsen av Anden.

Men goda gärningar är på inget sätt ett villkor för räddning, eller ett villkor för att "behålla" räddningen. Nej, Jesus Kristus är början och slutet av räddning och det enda hoppet. Endast Han har perfekt uppfyllt alla villkor genom sin lydnad och genom sitt frälsningsverk, då Han för evigt tvättade bort sina utvaldas alla synder på korset.

Så, hur vet du att du är räddad? Hur vet du att du har tro?

Vet du att du har tro delvis eftersom du känner att du bär frukt i ditt kristna liv? Bevisas kanske din tro delvis av att du, sedan du blev frälst, "övervunnit" den och den synden?

Om ens någon del av ditt svar på frågan talar om dina egna gärningar så förtröstar du inte på Jesus Kristus allena för din räddning. Du tittar delvis till dig själv (dina gärningar) och inte till Kristus och korset (Hans gärningar) allena. Du har (åtminstone delvis) en tillit till egen prestation som försäkran om din rättfärdiggörelse. Du tror därmed (kanske omedvetet och bedrägligt) på vad bibeln kallar för "frälsning av gärningar". Du tror inte på frälsning endast av nåd, helt utan förtjänst, helt utan gärningar:

Romarbrevet 3:24

och de blir rättfärdiga utan förtjänst av hans nåd genom den förlossning, som är i Kristus Jesus,

Romarbrevet 3:28

Ty vi håller före, att människan blir rättfärdig genom tro, utan lagens gärningar.

Ja, goda gärningar följer naturligt av en räddande tro och är ett tecken, men, det helt avgörande beviset på sann tro är en fullständig förtröstan endast på Herren Jesus för frälsning.

En kristen tittar alltså inte till sig själv för frälsningsvisshet, utan till Kristus och Hans verk allena! Det är kännetecknet för räddande tro. Och detta är den enda slags tro som ger fullständig frid och trygghet. Man kan veta att man är evigt räddad eftersom allt hopp står till Honom - helt utan mitt eget bidrag.

Romarbrevet 5:19

Ty såsom genom en människas olydnad många har blivit syndare, så skall också genom den endes lydnad många bli rättfärdiga.

Hur mycket hade du att "göra" med Adams synd? Lika mycket kan du "göra" för din rättfärdiggörelse. Du föll (fullständigt) genom en annan, på samma sätt blir du (fullständigt) räddad och rättfärdiggjord genom en annan!

Guds Rättfärdighet kräver perfektion. Därför kan en människas egna gärningar aldrig någonsin blandas in i hennes räddning och rättfärdiggörelse. Om du försöker blanda ens en enda av dina gärningar med Kristi fullkomliga räddning så kommer du bli fördömd. Allt som inte är 100% perfekt lydnad och rättfärdighet i ord, tanke, tro och handling är synd - och är ingen rättfärdighet

alls i Guds ögon.

Den enda rättfärdigheten som Gud accepterar finns i Räddaren Jesus Kristus! Det är en Rättfärdighet av Gud - som tillräknas genom tro på Kristus. Den här Rättfärdigheten grundar sig till ingen del på människors egna gärningar. Den här Rättfärdigheten grundar sig endast på Kristi perfekta ställföreträdande liv, lydnad och frälsningsverk på korset:

Filipperbrevet 3:9
och bli funnen i honom, utan att ha min rättfärdighet som kommer av lag, utan den rättfärdighet som kommer genom tron på Kristus, **rättfärdigheten av Gud genom tron.**

2 Korintierbrevet 5:21
Ty den som inte visste av någon synd (Kristus) har han (Fadern) för oss gjort till synd, **för att vi skulle bli Guds rättfärdighet i honom.**

Jesaja 54:17
...Detta är HERRENS tjänares arvedel, **och deras rättfärdighet kommer från mig, säger HERREN.**

Herren Jesus är ingen dörmatta in till himlen. Det är absolut inte så att människan räddas av en slags egenproducerad rättfärdighet där Kristus endast "täpper till hålen". Det är inte så att du räknas rättfärdig genom din "egen" tro och dina gärningar, och att Kristus endast är där för att rena dig för dina "misstag" och synder.

Nej, antingen ärver du Guds perfekta Rättfärdighet, endast i och genom Kristus, eller så bör du hoppas på att din egen rättfärdighet är perfekt.

Galaterbrevet 3:29
Och om ni nu tillhör Kristus, så är ni därmed Abrahams säd och **arvingar** enligt löftet.

Galaterbrevet 3:26
Ty ni är alla Guds barn **genom tron på Kristus Jesus.**

Galaterbrevet 3:10
För alla de som håller sig till laggärningar är under förbannelse. Ty det står skrivet: Förbannad är var och en som inte förblir vid allt det som är skrivet i lagboken, **så att han gör det.**

Men att ingen blir rättfärdig inför Gud genom lagen, är uppenbart, **ty den rättfärdige skall leva av tro.**

Men lagen är **inte** av tro **utan den människa som fullgör den, skall leva av den.**

Man kan alltså inte bli rättfärdiggjord delvis av egna gärningar(lag) och delvis av Kristi gärningar(nåd). Guds Rättfärdighet blandar sig aldrig med mänsklig rättfärdighet (Rom 11:6):

Galaterbrevet 2:21

Jag förkastar inte Guds nåd. Ty om rättfärdighet (till viss del) kommer genom lag, **så har Kristus dömt förqäves**.

Galaterbrevet 2:16

Men eftersom vi vet, att människan inte blir rättfärdig genom laggärningar, utan genom tro på Jesus Kristus, **så har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att vi skall bli rättfärdiga genom tro på Kristus och inte av laggärningar. Ty av laggärningar blir inget kött rättfärdigt.**

Om du tror att dina gärningar till viss del spelar in i din räddning, eller "behåller" din räddning, så är du (medvetet eller omedvetet) under lagens blytungor ok och kämpar. Slavar du för att "bli räddad"? Eller tjänar du endast av tacksamhet och av kärlek för att du redan är räddad? Är du son eller slav?

Galaterbrevet 3:1

Ni dåraktiga galater! Vem har trollbundet er, **så att ni inte skulle lyda sanningen**, ni som har fått Jesus Kristus målad för ögonen så som **korsfäst** bland er?

Endast detta vill jag veta av er: Har ni fått Anden **genom laggärningar eller genom trons predikan?**

Paulus tillrättavisar här församlingen i Galatien med skarpaste ord! Någon hade spridit falska läror i församlingen, att räddning och rättfärdiggörelse även var beroende av egen laglydnad, och inte endast beroende av Kristus och Hans frälsningsverk på korset:

"...ni som har fått Jesus Kristus målad för ögonen så som **korsfäst** bland er?"

Galaterbrevet 5:1

Stå därför fasta i den frihet som Kristus har frigjort oss till och låt er **inte** på nytt fångas under ett **träldomsok**. (slaveri under laglydnad för att försöka "bli" eller "behållas" räddad)

Se, jag Paulus säger er: Om ni låter omskära er, **skall Kristus inte vara till någon nytta för er.**

Och jag betygar åter för var och en som låter omskära sig, **att han är skyldig att hålla hela lagen.**

Ni har blivit skilda från Kristus, ni som vill bli rättfärdiga genom lag. Ni har fallit ur nåden.

Paulus säger tydligt att om en människa gör ens en enda gärning (omskärelse tex) i tro att det delvis har med frälsning och rättfärdiggörelse att göra så förlitar hon sig inte på Kristus allena. Om en människa alltså omskar sig i tro att det på något sätt "hjälp" hennes frälsning så är hon skyldig att hålla perfekt laglydnad i allt annat också (*hela lagen*) om hon vill stå rättfärdig inför Gud! Man är utanför frälsning av nåd.

"Se, jag Paulus säger er: **Om ni låter omskära er, skall Kristus inte vara till någon nytta för er.**"

Ett bevis på att Paulus här predikar frälsning av "tro allena" är att han faktiskt låter omskära Timoteus (Apg 16:1-4)! Paulus menade alltså uppenbarligen inte att alla som omskar sig därmed har lämnat tron eller är förlorade. Nej, han menar att alla som följer Guds bud i tron att deras egen lydnad (egna laggärningar) på något sätt spelar in i slutgiltig rättfärdiggörelse inte tror evangelium om frälsning av nåd i Kristus allena. Och han använder endast omskärelse som ett exempel på laglydnad. Men detsamma gäller för alla slags laggärningar. Även att följa budet att älska sin nästa är ju Guds lag. Och om man tror att ens egen lydnad i att älska sin nästa delvis spelar in i slutgiltig frälsning så är det lika illa som omskärelse med fel motiv som Paulus tar som exempel.

Jakobs brev 2:10

*Ty om någon håller hela lagen men felar i ett så är han skyldig till **allt**.*

Antingen räddas man alltså helt av Kristus (genom förtröstan endast på Honom och Hans fullbordade frälsningsverk - utan egna gärningar), eller så "räddas man" helt av en egen (perfekt) laglydnad. Det finns ingen mittenväg. Gud är Helig och kräver perfekt Rättfärdighet. Nåden, frälsningen och rättfärdiggörelsen i Kristus, helt till Guds ära, blandar sig alltså aldrig med egen laglydnad:

Romarbrevet 10:1

*Bröder, mitt hjärtas önskan och bön till Gud för Israel är, **att de må bli frälsta**.*

*Ty jag ger dem vittnesbördet, **att de har nit för Gud, men utan insikt**.*

Ty de förstår inte Guds rättfärdighet, utan försöker att upprätta sin egen rättfärdighet, och har inte underordnat sig Guds rättfärdighet.

*Ty Kristus **är lagens slut till rättfärdighet** för var och en som tror.*

Det finns ingen rättfärdighet att hämta ur lagen sålänge du inte har perfekt laglydnad! Alla troende i Kristus har slutat att följa lagen i syfte att uppnå, eller "behålla", rättfärdighet eller räddning (Gal 3:24). Sanna troende ärver perfekt (Guds)Rättfärdighet genom föreningen (de är ETT) med sin make Herren Jesus. Precis som hustrun ärver allt hennes man äger när han dör (Rom 7:4):

Romarbrevet 3:21

Men nu har utan lag Guds rättfärdighet blivit uppenbarad, omvitnad genom lagen och profeterna,

*den Guds rättfärdighet, som kommer genom tro på Jesus Kristus, **till alla och över alla dem som tro...***

Filipperbrevet 3:9

och bli funnen i honom, utan att ha min rättfärdighet som kommer av lag, utan den rättfärdighet som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten av Gud genom tron.

De flesta är överens om att en människa blir frälst helt utan prestation genom tro (rövaren på korset är ett exempel). Om en människa alltså blir frälst utan prestation, hur är det då rimligt eller konsekvent att påstå att samma människa kan "förlora" frälsning genom "dålig prestation"?

Romarbrevet 8:30

Men dem som han har förutbestämt, dem har han också kallat, och dem som han har kallat, dem har han också rättfärdiggjort, och **dem som han har rättfärdiggjort, dem har han också förhärligat.** (dåtid)

Ingen som Gud har rättfärdiggjort kan gå förlorad eftersom räddning inte handlar om mänsklig prestation utan om nåd, till Guds ära, i Räddaren Jesus! Att påstå att någon som Kristus har straffats för på korset kan gå "förlorad" är att samtidigt påstå att Kristi eviga frälsningsverk kan omintetgöras! Nej, **ingen som Gud har räddat** kan gå förlorad eftersom **alla dem** som Han har rättfärdiggjort, **dem** har Han också förhärligat (dvs de är i Guds ögon redan förhärligade med Honom i himlen).

Johannes 5:24

Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som hör mitt ord **och tror honom**, som har sänt mig, **han har evigt liv och kommer inte under domen, utan har övergått från döden till livet.**

Apostlagärningarna 16:30

Han förde ut dem och sade: Ni herrar, **vad skall jag göra för att jag skall bli frälst?**

Då sade de: **Tro på Herren Jesus Kristus,** (Och fortsatt prestera i gärningar?) **så blir du och ditt hus frälst.** (Så blir du "kanske" räddad i slutet?)

Låt oss nu gå till Jakobs brev, den vanligaste (och enda) texten i Nya Testamentet som brukar användas för att försöka bevisa en "frälsning" genom både "tro" och gärningar (dvs ingen tro på Kristus **allena** - utan en ofullbordad människopresterad "rättfärdiggörelse"). Vi läser:

Jakobs brev 2:14

Vad hjälper det, mina bröder, om någon **säger sig ha tro** men inte har gärningar? Inte kan väl tron frälsa honom?

Om en broder eller syster är naken och saknar mat för dagen,

*och någon av er säger till dem: Gå i frid,
värm er och mätta er, men inte ger dem
vad deras kropp behöver, vad hjälper det?*

För att kunna förstå den rätta betydelsen av texten är det nödvändigt att först greppa sammanhanget. Är det tydligt att sammanhanget här inte är rättfärdiggörelse? Utan Jakob talar om räddande tro kontra hycklande tro. Vad hjälper det tex att tala om "nåd" om man inte är nådfull? Är det verkligen ett tecken på räddande tro, att bekänna massa saker med munnen utan att det också har direkta konsekvenser i verkliga livet (Markus 7:6)? Räddar en sådan "tro"? Vi läser vidare:

*Jakobs brev 2:20
Men vill du inte förstå, du fåfängliga människa,
att tro utan gärningar är död?*

*Blev inte Abraham, vår far, genom gärningarna
rättfärdigad, då han offrade sin son Isak på altaret?*

*Ser du att tron **samverkade** med hans gärningar,
och att genom gärningarna **blev tron fullbordad**.*

*Skriften fullbordades som säger: **Abraham trodde Gud,
och det blev honom räknat till rättfärdighet**
och han blev kallad Guds vän.*

***Ni ser**, att genom gärningarna rättfärdigas
människan, och inte **bara** genom tro?*

*Var det inte på samma sätt med skökan Rahab,
blev hon inte genom gärningarna rättfärdigad,
när hon tog emot sändebuden och
släppte ut dem en annan väg?*

***Därför**, så som kroppen utan ande är död,
så är också tro utan gärningar död.*

Sammanhanget är alltså räddande tro (som bär goda gärningar) kontra hycklande tro (som inte bär goda gärningar). I vers 22 visar Jakob att sann tro alltid visar sig i den troendes liv genom gärningarna. Sann tro samverkar med gärningar, och kan sägas "växa" med gärningar.

I vers 23 klargörs att Abraham rättfärdiggjordes genom tro på Gud. Men i nästa vers så har vi en vers som när den läses isolerat verkar motsäga allt som bibeln lär om rättfärdiggörelse? Låt oss därför inte dra den ur sitt sammanhang. Återigen, Jakob talar om sann tro (som bär goda gärningar) kontra hycklande tro (som inte bär goda gärningar). Och med den bakgrunden är det inte motsägelsefullt alls att skriva att människan rättfärdiggörs "också" genom gärningarna. Med bakgrunden att räddande tro samverkar med gärningarna är det inte motsägelsefullt att skriva som han gör:

"...om någon säger sig ha tro men inte har gärningar? Inte kan väl (den slags) tron

frälsa honom?"

I sista versen bekräftar Jakob resonemanget och skriver: "Därför, så som kroppen utan ande är död, så är också tro utan gärningar död.". Ser du hur sammanhanget gör hela skillnaden i världen? Slutsatsen är alltså att sann räddande tro bär god frukt, men att tomma bekännelser av tro inte är någon tro alls utan är död falsk tro.

Slutsatsen och sammanhanget (som sträcker sig tillbaka hela vägen till vers 12) handlar inte om rättfärdiggörelse - utan om hur gärningarna alltid är ett tydligt tecken på sann tro. Gärningar följer naturligt av en sann tro, liksom frukt av ett träd. Dock är "ytligt goda gärningar" inte omvänt nödvändigtvis "bevis" på sann tro. Frukten "gör" inte trädet!

Det finns alltså ingen sann troende som inte också har goda gärningar. Om din tro aldrig visar sig i dina gärningar så har du ingen tro (därmed inte sagt att kristna inte kan falla djupt i synd). Och detta motsäger på inget sätt att rättfärdiggörelse och räddning endast sker genom tro. Texten i Jakobs brev handlar som sagt om relationen mellan tro och gärningar - inte huvudsakligen om rättfärdiggörelse.

Här är några verser som handlar om rättfärdiggörelse:

(Efesierbrevet) "...inte av gärningar, för att ingen skall berömma sig."

(Titus) "...frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar..."

(Romarbrevet) "Ty vi håller före, att människan blir rättfärdig genom tro, utan lagens gärningar."

(Romarbrevet) "...vilken Gud tillräknar rättfärdighet utan gärningar..."

(Galaterbrevet) "...att människan inte blir rättfärdig genom laggärningar, utan genom tro på Jesus Kristus."

Antingen har vi en uppenbar motsägelse i läran om frälsning hos olika apostlar eller så får man läsa texten från Jakobs brev i sitt sammanhang. Räddas och rättfärdiggörs människan delvis av egna gärningar eller endast genom tro på Jesus Kristus?

En troendes gärningar är som sagt frukt till Guds ära (Rom 7:4, Matt 13:23) och kan aldrig blandas in med Guds perfekta krav på Rättfärdighet. Om du därför, i dig själv, inte har perfekt Rättfärdighet i ord, tanke, tro och gärning - vågar du då blanda in din egen prestation i din eviga rättfärdiggörelse inför Gud i Hans domstol?

Jesaja 64:6

Vi är alla orena, alla våra rättfärdiga gärningar är som en smutsig klädsel...

Vissa försöker hävda att vad en människa tror (teologin) inte spelar en avgörande roll så länge du är en "snäll" person som gör goda gärningar. Men det är inte sant. Det är helt obiblskt:

Johannes 8:24

Så har jag nu sagt er, att ni skall dö i era synder.

Ty om ni inte tror, att Jag är, skall ni dö i era synder.

Alla som förnekar att Jesus är Gud och Herren kommer gå förlorade - oavsett deras gärningar. En person kan spendera hela sitt liv i yttligt goda gärningar, men om samma person förnekar Kristi räddning med sin tro är alla hans gärningar döda. Alla hans "goda gärningar" görs inte i sann tro och ärar inte Fadern och Sonen - gärningarna är därför synd (Joh 7:7, Rom 14:23).

På domedagen kommer många bekännande kristna att ropa "Herre, Herre" - men bli avvisade. Varför? Jo, de känner inte den sanne Herren Jesus. Utan de känner en falsk Jesus:

Matteus 7:22

*På den dagen skall många säga till mig: **Herre, Herre,**
har vi inte profeterat i ditt namn, **och** i ditt namn
drivit ut onda andar, och i ditt namn **gjort**
många kraftgärningar?*

*Men då skall jag bekänna för dem: Jag kände er **aldrig**.
Gå bort ifrån mig, ni laglösa.*

Dessa människor verkar ha varit väldigt angelägna om att göra "goda gärningar" - men dock helt förgäves. De har en falsk tro som tar med sig egen prestation till Guds domstol. Och istället för att enbart tala om Kristi blod och Hans frälsningsverk så har dessa människor mage att tala om egna gärningar (som de tror spelar in och bidrar till räddning).

Notera att Herren säger att Han aldrig har känt dessa bekännande kristna. Inget i texten föreslår därför att dessa människor, som ropar "Herre, Herre", en gång har "varit frälsta", men att de pga "dålig trosprestation" går förlorade. Nej, tvärtom är det deras tillit delvis till egna gärningar (egna bidrag) som faktiskt fördömer dem!

Den räddande tron kommer med tom hand (utan egna gärningar) och förtröstar endast på Kristus för frälsning helt till Guds ära:

Romarbrevet 10:9

*Ty om du med din **mun bekänner att Jesus är Herren,**
och tror i ditt hjärta, att Gud har uppväckt honom
från de döda, **så skall du bli frälst.***

Ty med hjärtats tro blir man rättfärdig, och med
munnens bekännelse blir man frälst.

*Ty Skriften säger: Var och en, **som tror på honom,**
skall inte komma på skam.*

Gud är ingen lögnare utan Han håller sina löften. Alla som tror på Jesus Kristus (allena) och bekänner och böjer sig för Honom som Herre skall bli frälsta och rättfärdiggjorda! Men alla som för frälsning (åtminstone delvis) förtröstar på, och söker ära, genom egna ansträngningar kommer bli fördömda.

Romarbrevet 1:16

Ty jag skäms inte för Kristi evangelium, **ty det är Guds kraft till frälsning för var och en som tror,** först för juden, så också för greken,

därför att i detta blir Guds rättfärdighet uppenbar, **av tro till tro,** som det är skrivet: **Den rättfärdige skall leva av tro.** (på Honom!)

Frälsning uppenbaras för människan, från början till slut, genom tro. Det är absolut inte så att räddning endast börjar med tro, men sedan går över till tro + egna gärningar. Nej, kung David förtröstade inte på egna gärningar (bla otukt och mord), utan endast på Gud. Både David och rövaren på korset räddades helt utan hänsyn till deras egna gärningar (Rom 3:21-22 och 4:6)!

Psaltaren 52:10

Men jag är som ett grönskande olivträd i Guds hus.
Jag förtröstar på Guds nåd, alltid och för evigt.

Jag skall alltid tacka dig för vad du har gjort.

Inför dina fromma skall jag hoppas på ditt namn...

Om räddning och rättfärdiggörelse inte är genom tro på Kristus och Hans frälsningsverk allena, så måste man påstå att frälsning - iallafall till viss del - har med de egna gärningarna att göra, vilket är hädelse och en förnekelse av Kristi fullbordade verk:

Hebreerbrevet 10:10

Och genom denna vilja **har vi blivit helgade genom Jesu Kristi kropps offer en gång för alla.**

Hebreerbrevet 10:14

Ty med ett enda offer **har han för alltid fullkomnat dem som blir helgade.**

Galaterbrevet 2:21

Jag förkastar inte Guds nåd. Ty om rättfärdighet (till viss del) kommer genom lag, **så har Kristus dött förgäves.**

Kristus köpte och fullbordade för evigt frälsningen för sitt folk genom sitt offer, blod och död i deras ställe:

Romarbrevet 8:33

Vem vill anklaga Guds utvalda? Gud är den som rättfärdigar.

Vem är den som vill fördöma? Kristus är den som har lidit döden...

Apostlagärningarna 20:28

Så ge nu akt på er själva och på hela den hjord, där den Helige Ande har satt er till föreståndare,

till att vara herdar för Guds församling, **som han har köpt med sitt eget blod.**

1 Korintierbrevet 6:19

Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den Helige Ande, vilken bor i er, och som ni har fått av Gud, **och att ni inte är era egna?**

Ty ni är dyrt köpta. Så prisa därför Gud i er kropp och i er ande, **som tillhör Gud.**

En troendes egna gärningar köper inte, och är inte delaktiga i, någon del av denna frälsning. Vågar du komma till Guds domstol och vila din eviga räddning delvis på dina egna ofullkomliga (smutsiga) gärningar? Hur räddar Gud tex spädbarn? Genom "tro" eller genom Kristi blod (syndoffer)? Det är blodet som räddar och uppfyller alla villkor!

Romarbrevet 5:9

Så mycket mer skall vi då, **sedan vi är rättfärdiggjorda i hans blod,** genom honom bliva frälsta från vreden.

Ty om vi, medan vi var fiender, **blev försonade med Gud genom hans Sons död...**

Hebreerbrevet 9:12

Gick han, inte heller med bockars och kalvars blod, utan med sitt eget blod, **en gång för alla** in i det allra heligaste och vann en **evig återlösning.**

Det är absolut inte så att räddning delvis beror på människors trosprestation och egna gärningar, nej, den sanna räddande tron pekar endast på Kristi gärningar/blod för räddning och rättfärdiggörelse. Kristus köpte hela försoningen med sitt eget dyrbara blod. Den som inte enbart förtröstar på Kristi offer och blod för räddning kommer bli fördömd.

Johannes 6:28

Då sade de till honom: **Vad skall vi göra** för att kunna verka Guds verk?

Jesus svarade och sade till dem: **Detta är Guds verk, att ni tror på den som han har sänt.**

Herren Jesus använde en förebild från Israels ökenvandring för att beskriva räddningen från Gud genom tro på Honom allena för frälsning:

Johannes 3:14

Och såsom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste också Människosonen bli upphöjd,

för att var och en som **tror på honom** inte skall förgås, utan ha evigt liv.

4 Moseboken 21:8

HERREN sade till Mose: "Gör dig en orm och sätt upp den på en påle. Den som har blivit ormbiten **och ser på den skall leva.**"

Mose gjorde då en kopparorm och satte upp den på en påle. Om någon blev biten av en orm, **fäste han blicken på kopparormen och fick leva.**

Liksom Gud inte tidigare krävde någon prestation för räddning hos dem som blivit bitna av giftormar (bitna av synd) så blandar Han inte in mänskliga gärningar i räddningen genom Kristus. Nej, den som endast fäste blicken på ormen blev räddad. Den som endast ser till Herren Jesus, och Hans frälsningsverk på korset för rättfärdiggörelse, blir räddad!

Slutligen citerar jag Romarbrevet 4 och 11, som lär rättfärdiggörelse / räddning genom tro allena (här bekräftas även tolkningen av Jakobs brev):

Romarbrevet 4:2

Har Abraham blivit rättfärdig av gärningar, så har han något, som han må berömma sig av, **men inte inför Gud.**

Ty vad säger skriften? Abraham trodde Gud, och det blev honom räknat till rättfärdighet.

Men för den, som håller sig till gärningarna, räknas inte lönen som av nåd utan efter förtjänst.

Men den som **inte** håller sig till gärningarna, **utan tror på honom som gör den oqudaktige rättfärdig, honom blir hans tro räknad till rättfärdighet,**

såsom också David prisar den människa salig, vilken Gud **tillräknar rättfärdighet utan gärningar:**

Romarbrevet 11:6

Är det nu av nåd, så är det **inte** mer av gärningar; **annars skulle nåd inte mer vara nåd.** Är det av gärningar, så är det **inte mer nåd,** annars skulle gärning inte mer vara gärning.

Tro är motsatsen till gärningar! Tro är att bekänna att man är en syndare, att man omöjligt kan leva upp till lagens krav! Tro är att endast (utan egna gärningar) förtrösta på nåd i Räddaren Jesus för räddning. Tro är att lita på att endast Han uppfyllde alla villkor för min frälsning.

Tro är inte att bekänna "förtröstan" på Jesus, **men sedan gå tillbaka till** (delvis) egen laglydnad ("trosprestation") som ett villkor för slutgiltig frälsning. Detta är en "lagisk" laglydnad. Bibeln kallar detta för "tro" på frälsning av (åtminstone delvis egna) gärningar. Man är under lagen (egen laglydnad) igen, och inte under nåden och frälsningen i Herren Jesus Kristus allena!

Sann tro är att lägga all förtröstan på Jesus (korset) för räddning. Man följer inte lagen "lagiskt", dvs i tro att den egna laglydnaden på något sätt bidrar, behåller eller samverkar till den "slutgiltiga" räddningen. Nej, man följer lagen endast i tacksamhet till Honom som redan för evigt räddat mig! Mina gärningar är inte - till någon del - för min egen skull ("att jag ska bli frälst"). Nej, gärningarna är endast min Räddare!

Frälsning helt utan egna gärningar är inte goda nyheter för den självrättfärdige, utan endast för syndare!

[www.NyaTestamentet.nu]